

Historia

Historia den var, før lengi, lengi sia.
Trengr vi da å bryr øss, nå i denni tia?

Var dom helt ænsjles, dom som levde før?
Hæl gjorde dom de' såmmå, som vi så ofte gjør?

Gamle hus å bygg vi ser, kæn itte lett førklares,
Det blir itte i våres ti, at dætti åpenbares.

Dom sætte ut på have', å en flåtå dreiv mæ strømmen.
Fækk dom gitt beskjed tæbarsjat, at dom nådde sjølve drømmen,

slik at ændre kunne dra ut, kåmmå fram tæl såmmå øya,
gjennom æll slags vind å vær, gå i lænd når stormen løya.

Å, dom var nok kloke før, å kunne klare mye mer,
enn dæ vi kæn begripe sjøl, å slettes itte ser.

Veit vi sjølve å vi skar hen, hæl er det ænda i det blå?
Fysst så lyt vi væta, å hen vi kjæm ifrå.

Arve Thune